

Rudniański Park Krajobrazowy

**Ustalenia do studiów uwarunkowań i
kierunków zagospodarowania
przestrzennego oraz miejscowych planów
zagospodarowania przestrzennego gmin
dotyczące eliminacji lub ograniczenia
zagrożeń**

Ustalenia dla **terenów lasów** (obszar działań ochronnych: O1):

- zaleca się zachowanie istniejących lasów. Przeznaczanie gruntów leśnych na cele nieleśne powinno odbywać się zgodnie z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
- na terenach leśnych zaleca się wprowadzenie zakazu wznoszenia zabudowy za wyjątkiem obiektów służących celom ochrony Parku i gospodarce leśnej, a także turystyce (obiektów małej architektury).

Ustalenia dla **użytków (gruntów) rolnych** – gruntów ornych, łąk i pastwisk (obszary działań ochronnych: O2, O3):

- na terenach użytkowanych rolnie zaleca się utrzymanie dotychczasowej funkcji rolnej, łąkowej i/lub pasterskiej (grunty orne, łąki i pastwiska);
- utrzymuje się istniejącą zabudowę jak również dopuszcza się jej przebudowę i modernizację. Zaleca się ograniczenie rozpraszania zabudowy na terenach rolnych (gruntów ornych, łąk i pastwisk) – lokalizowanie nowej zabudowy w granicach terenów już zainwestowanych lub w terenach przeznaczonych pod zabudowę (dopuszczających zabudowę) w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (wskazanych na mapie terenów zabudowanych i przeznaczonych do zabudowy w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego);

- dopuszcza się budowę sieci i urządzeń infrastruktury technicznej lecz proponuje się (zwłaszcza w terenach eksponowanych krajobrazowo) prowadzenie sieci elektroenergetycznych w formie podziemnej;
- tereny na których wskazane jest odstąpienie od zabudowy ze względu na występowanie cennych gatunków zwierząt, siedlisk przyrodniczych, korytarzy ekologicznych, przedpoli ciągów i punktów widokowych oraz cennych elementów środowiska abiotycznego przedstawia załącznik nr 4 do uchwały;
- tereny proponowane do zalesienia oraz tereny spod zalesienia wyłączone (ze względu na występowanie cennych nieleśnych siedlisk przyrodniczych, cennych gatunków zwierząt oraz przedpoli ciągów i punktów widokowych oraz cennych elementów środowiska abiotycznego) przedstawia załącznik nr 4 do uchwały. Na pozostałych terenach nie wyklucza się możliwości zalesienia.

Ustalenia dla terenów zadrzewień i zakrzaczeń (w granicach obszarów działań ochronnych: O2, O3):

- zaleca się wprowadzanie nowych zadrzewień w postaci pasów zieleni śródpolnej, a także pojedynczych drzew oraz kęp drzew na miedzach, na skrzyżowaniach i rozstajach dróg, przy obiektach sakralnych (kapliczkach) oraz innych miejscach nawiązujących do tradycyjnego krajobrazu obszaru Parku.

Ustalenia dla **terenów wód powierzchniowych** (w granicach obszarów działań ochronnych: O1, O2, O3):

- zaleca się zachowanie naturalnej obudowy biologicznej cieków i zbiorników wodnych (w postaci trwałych użytków zielonych, zakrzaczeń i zadrzewień);
- w przypadku koniecznej regulacji rzek i potoków zaleca się zachowanie naturalnego dna i obudowy biologicznej oraz kształtowanie brzegów cieku w sposób umożliwiający korzystanie z nich przez zwierzęta. W przypadku budowy przegród obowiązuje zastosowanie przepławek;
- w stosunku do projektowanych zbiorników wodnych pełniących funkcje turystyczno-rekreacyjne zaleca się kształtowania ich brzegów w sposób umożliwiający korzystanie z nich przez zwierzęta (ze względu na możliwość wykorzystywania tych zbiorników przez płazy jako miejsce rozrodu). Dopuszcza się planowe zagospodarowanie przez urządzenia i obiekty infrastruktury turystycznej z poszanowaniem przyrody i krajobrazu.

Ustalenia dla terenów korytarzy ekologicznych:

- w terenach korytarzy ekologicznych w celu zachowania ich drożności wskazana jest rezygnacja z wyznaczania nowych terenów pod zabudowę;
- w przypadku przenikania się korytarzy ekologicznych z terenami wyznaczonymi pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, jeżeli istnieje zagrożenie drożności korytarza ekologicznego, sugeruje się odstępstwo od zwartej zabudowy i pełnego grodzenia terenów usługowych;
- w celu ochrony sezonowych tras migracji płazów, przy zbiornikach wodnych, na drogach o dużym natężeniu ruchu, w miejscach gdzie stwierdzi się dużą śmiertelność płazów zaleca się (w przypadku budowy lub modernizacji dróg) stosowanie przepustów pod drogami umożliwiających przejście na drugą stronę drogi.

Ustalenia dla **terenów zabudowanych i przeznaczonych do zabudowy** (obejmujących obszary działań ochronnych: O2, O3):

- wskazane jest ograniczenie rozpraszania zabudowy. Nową zabudowę zaleca się koncentrować przede wszystkim w granicach terenów już zainwestowanych lub w terenach przeznaczonych pod zabudowę (dopuszczających zabudowę) w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (wskazanych na mapie tereny zabudowane i przeznaczone do zabudowy w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego). Zaleca się rozwijać układy przestrzenne na zasadzie uzupełnień już istniejących i kontynuacji tych układów, dopuszcza się też tworzenie w miarę potrzeby nowych układów przestrzennych, za wyjątkiem korytarzy ekologicznych;

- przy wznoszeniu nowej zabudowy i przebudowy istniejącej wskazane jest:
 - wznoszenie zabudowy nawiązującej do tradycyjnych form architektury (harmonizującej z krajobrazem);
 - dopuszczenie zabudowy o wysokości do 9 m (dwu kondygnacji) dla zabudowy mieszkalnej i zagrodowej, 11m dla zabudowy mieszkalno – usługowej i do 12 m (trzy kondygnacje) dla zabudowy usługowej;
 - stosowanie dachów stromych, symetrycznych (dwu- lub wielospadowych oraz dachów czterospadowych, z wysuniętym poza lico ściany okapem) o nachyleniu głównych połaci dachowych w przedziale 37-45° z kalenicą równoległą do dłuższego boku budynku. Dopuszcza się zastosowanie dachów jednospadowych o mniejszym kącie nachylenia na budynkach gospodarczych i usługowych o powierzchni mniejszej niż 20 m² oraz dla fragmentów budynków zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej pod warunkiem, że wysokość rozbudowy nie przekracza 4 m;

- zaleca się wznoszenie lukarn o dachach dwuspadowych i jednakowej formie na całym dachu (dachy lukarn nie mogą się łączyć a ich odległość od ścian elewacji poprzecznej nie może być mniejsza niż 1,5m). Sugeruje się rezygnację z zastosowania połaci przesuniętych względem siebie w pionie czy w poziomie, a także otwierania dachów na całej długości kalenicy i przykrywania lukarn dachami jednospadowymi. Dopuszcza się stosowanie dachów płaskich z warstwą wegetatywną dla budynków usługowych, parterowych;
- preferuje się jasną stonowaną kolorystykę ścian – nie kontrastującą z tłem krajobrazowym, jak również stosowanie tradycyjnych materiałów wykończeniowych (kamień naturalny, łamany, drewno w kolorze naturalnym). Zaleca się krycie dachów elementami o drobnej fakturze, w barwach ciemnych (brąz, czerwień, zieleń i szarości). Sugeruje się zwłaszcza odstępstwo od jaskrawej, dominującej w krajobrazie kolorystyki oraz dążność do ujednolicenia kolorystyki w ramach jednego zespołu zabudowy;

- dla obiektów, których funkcja wymaga większych kubatur – dopuszcza się odstępstwa od powyższych wskazań do zabudowy, pod warunkiem zachowania wysokich walorów estetycznych obiektów i wkomponowania ich w otaczający krajobraz (m.in. dla zespołu obiektów konferencyjno – audytoryjnych w Brodłach);
- postuluje się nawiązywanie do tradycyjnych form zabudowy w obiektach letniskowych;
- sugeruje się otaczanie zabudowy zielenią wysoką z zastosowaniem gatunków rodzimych oraz zakładanie sadów i ogrodów przydomowych;

Ustalenia dla **obiektów zabytkowych** (zlokalizowanych w obszarze działań ochronnych: O3):

- obowiązuje ochrona obiektów zabytkowych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;
- **sugerowane jest wkomponowanie nowo projektowanej zabudowy (wznoszonej w sąsiedztwie zabudowy zabytkowej) w sposób nie przesłaniający wglądów widokowych na cenne obiekty. Nowe budynki powinny nawiązywać (w swej skali i formie) do zabytkowego otoczenia;**
- obowiązuje ochrona obiektów małej architektury sakralnej (krzyży, kapliczek) rozumiana poprzez zabiegi pielęgnacyjne – odsłanianie obiektów i porządkowanie ich otoczenia.

Ustalenia dla punktów i ciągów widokowych (obszary działań ochronnych: O2, O3):

- w celu zachowania walorów ekspozycji wskazana jest ochrona przedpoli punktów i ciągów widokowych przed zabudową. Wyjątkowo cenne widoki należy eksponować poprzez odsłonięcie lub utrzymanie przedpola (m.in. odkrzaczanie i regularne koszenie) oraz urządzenie wybranych punktów widokowych;
- dopuszcza się wyposażenie punktów widokowych w urządzenia małej infrastruktury turystycznej (np. ławki, stoły, wiaty).

Zasady wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej i obsługi komunikacyjnej (na obszarach działań ochronnych: O1, O2, O3):

- ze względu na ochronę przyrody i krajobrazu – zaleca się prowadzić sieci infrastruktury technicznej w sposób najmniej ingerujący w środowisko przyrodnicze i krajobraz (w formie podziemnej), a w przypadku już istniejących dysharmonijnych zaleca się maskowanie zielenią;
- konieczne jest uporządkowanie gospodarki ściekowej w miejscowościach położonych na terenie Parku, ale także na terenach bezpośrednio przylegających. Zaleca się realizację systemów kanalizacyjnych równocześnie z sieciami wodociągowymi. W stosunku do terenów posiadających kanalizację zaleca się wprowadzenie obowiązku podłączenia się do niej. Dopuszcza się możliwość wyposażenia zabudowy (zwłaszcza rozproszonej) w zbiorniki bezodpływowe pod warunkiem ich faktycznej szczelności i dokumentowania wywozu nieczystości do oczyszczalni (kontrola montażu i szczelności szamb). W przypadku odpowiednich warunków gruntowo-wodnych dopuszcza się indywidualne bądź grupowe oczyszczalnie ścieków, zgodnie z polityką gminy;

- zaleca się budowę wysokosprawnych oczyszczalni ścieków, zapewniających mechaniczno — biologiczne oczyszczanie ścieków wraz z eliminacją substancji biogennych;
- w przypadku przebudowy i rozbudowy sieci wodociągowej należy stosować takie rozwiązania techniczne i materiałowe, które zapewnią jej dużą niezawodność i niskie straty wody;
- należy dążyć do sukcesywnej modernizacji istniejących kotłowni i oparcia systemu grzewczego o paliwa niskoemisyjne (gaz ziemny, drewno, biomasa) i/lub energię elektryczną. W przypadku kotłowni opalanych paliwami stałymi należy równocześnie instalować urządzenia ograniczające do minimum emisję zanieczyszczeń do atmosfery. Sugeruje się odstępstwo od projektowania na terenie Parku elektrowni wiatrowych i wodnych (stanowiących zagrożenie dla środowiska przyrodniczego i dysharmonizującego krajobraz). W ramach ograniczenia emisji zanieczyszczeń proponuje się zwiększenie termoizolacyjności budynków;

- należy dążyć do pełnego wyposażenia w sieci gazowe miejscowości położonych zarówno w Parku jak i w jego sąsiedztwie;
- gospodarka odpadami na terenie parku powinna być prowadzona zgodnie z Regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy (ze szczególnym uwzględnieniem racjonalnego gospodarowania i selektywnej zbiórki odpadów). Należy dążyć do likwidacji nielegalnych wysypisk śmieci i przeciwdziałać ich powstawaniu w przyszłości. W związku z tym problemem konieczne wydaje się podjęcie działań mających na celu edukację ekologiczną mieszkańców i turystów;
- należy dążyć do ograniczenia ingerencji linii energetycznych w krajobraz Parku, w związku z czym zaleca się zamianę (w miarę możliwości) napowietrznych sieci elektroenergetycznych na podziemne i wykonywanie w takiej formie nowych połączeń;

- zaleca się wznoszenie masztów przekąźnikowych tylko w sytuacji, gdy jest wymagane poszerzenie zasięgu odbioru, a nie ma już istniejącego masztu, na którym można umieścić przekąźnik. Zaleca się grupowanie przekąźników różnych operatorów na jednym maszcie;
- wzdłuż ciągów komunikacyjnych zaleca się zachowanie istniejących pasów zieleni i wprowadzanie nowych zadrzewień (stanowiących naturalną barierę dla hałasu, zanieczyszczeń oraz jednocześnie miejsce schronienia zwierząt).

Wskazanie obszarów dopuszczalnego wydobycia kopalin

Zgodnie z Rozporządzeniem Wojewody Małopolskiego 80/06 z dnia 17 października 2006 roku w sprawie Rudniańskiego Parku Krajobrazowego zakazuje się pozyskiwania dla celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt a także minerałów. Zakaz nie dotyczy pozyskiwania wapieni ze złoża Mirów w gminie Alwernia.

Dziękuję za uwagę